

over Menneskene er vistnok den, at man har Mod til at udnytte deres Daarskaber. *

Jeg har nu set mig lidt om paa *Unter den Linden* og sidder i Øjeblikket inde hos *Bauer* og skriver dig dette til. Ude fra Gaderne lyder en Summen og Brusen, der ikke lader mig i Tvivl om, at jeg befinder mig i et Verdenscentrum. Jeg har en Fornemmelse, som om jeg sad midt inde i et kæmpe-mæssigt Vandhjul. Og hvad er vel disse Million-byer andet end uhyre Turbiner, der suger Menneskestrømmene til sig og udspyer dem igen efter at have berøvet dem deres Energimængder? Hvilken Koncentration af levende Kraft! Der er virkelig noget opløftende ved saaledes at fornemme Gulvet under Ens Fødder dirre af to Millioner Menneskers udladede Energi. Hvad vil vi ikke kunne udrette i det kommende Aarhundrede, naar vi har lært at akkumulere Arbejdsværdier, i Sammenligning med hvilke de, vi nu tumler med, er for bare Barneleg at regne!

Men nu nok for idag. — —

17de Oktb.

Jeg har lejet et Par Værelser i Karlsstrasse 25 (Adresse: Frau Kumminach, zweite Treppe links). Jeg har besluttet mig til foreløbig at blive her i Berlin. Der er noget ved Livet og Larmen her, der elektriserer mig indvendig. Jeg kan ligefrem fornemme, hvordan jeg i denne Storstadsluft bliver ladet med Lyn og Torden. Herrrrrrrich! Hvilket Donnerwetter jeg faar Lyst til at sende hjem over Østersøen til vore lumre Kalveboder! Sete herfra tager Forhold og Mennesker derhjemme sig dobbelt landsbyagtige ud. Folkene her, lige ned til Gade-fejerne, har et ganske anderledes Snit paa sig. Om